

категорії. Взагалі «здоров'я» – це природний стан організму, який характеризується його рівновагою з навколишнім середовищем і відсутністю будь-яких хворобливих змін.

Отже, охорона здоров'я – це система заходів публічної адміністрації, спрямованих на захист здоров'я, шляхом створення сприятливих умов, що спрямовується на попередження і лікування захворювань з метою забезпечення оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимально можливій індивідуальній тривалості життя.

Список використаних джерел

1. Курс адміністративного права України : підручник / Колпаков В.К., Кузьменко О.В., Пастух І.Д., Сущенко В.Д. (спец. ред.). – К. : Юрінком Інтер, 2013. – 864 с.

2. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19 листоп. 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 4. – Ст. 19.

Рошкович Олеся Василівна, слухач навчально-наукового інституту № 4 Національної академії внутрішніх справ *Науковий керівник*: кандидат юридичних наук, доцент кафедри теорії держави та права Національної академії внутрішніх справ *Власенко В. П.*

ПРАВОВА КУЛЬТУРА ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Здійснення євроінтеграційної державної політики обумовлює надання державами добровільної згоди на обов'язковість загальновизнаних міжнародних та європейських стандартів, що збагачують національну правову систему новими правовими засобами та інститутами забезпечення демократії тощо.

Таким чином, реалізація євроінтеграційного вектору розвитку передбачає не тільки імплементацію загальновизнаних міжнародних та європейських цінностей (прав, свобод, принципів тощо), а й створення умов для їх реалізації.

Саме забезпечення нормальних умов життєдіяльності суспільства здійснює Національна поліція, що є центральним

орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

Посилення реалізації євроінтеграційної політики та спричинені на цій основі демократичні, політичні перетворення в державі впливають на переформатування змісту завдань органів поліції, що зумовлює формування відповідного рівня правової культури працівників поліції.

Правова культура працівників поліції є складним соціокультурним утворенням, що включає матеріальні, ідеологічні та поведінкові елементи, характеризує специфічний зріз соціального буття, пов'язаного з правоохоронною, правозастосовною та іншою юридичною діяльністю, що здійснюється в процесі виконання службових обов'язків. Правову культуру працівників поліції визначають як сукупність загальнолюдських та правових цінностей, що виражають цінність права, виступають основою при визначенні завдань поліції та їх виконанні і спрямовані на захист прав та свобод людини, забезпечення законності і правопорядку в суспільстві [2].

Зміст цього поняття вказує на те, що поліція у своїй діяльності повинна орієнтуватися на загальнолюдські цінності (свобода, рівність, справедливість, відповідальність тощо), загальнонаціональні цінності (державність, толерантність, патріотизм тощо), професійні цінності (чесність, вірність обов'язку, знання, уміння, навички тощо), правові цінності (верховенство права, законність, повага до права, правових норм та принципів тощо) та міжнародні правові цінності (принципи поліцейського права, загальновизнані норми міжнародного права, положення міжнародних угод та інше) [2].

В ст. 1 Конституції України задекларовано, що Україна є правова держава. Остання розуміється як ідеальний тип держави, вся діяльність якої підпорядкована праву. Головне призначення правової держави – максимально повно забезпечити юридичними засобами охорону і захист прав людини і громадянина [1, с. 35]. Відповідно основним визначальним принципом такої держави є принцип верховенства права, тобто панування права у життєдіяльності громадянського суспільства і функціонуванні держави. Принцип верховенства права зафіксований у частині 1 ст. 8 Конституції України, яка закріплює, що «В Україні визнається і діє принцип верховенства права» [4]. Саме він у нашій країні має визначати

умови життєдіяльності усього соціального організму, зокрема порядок створення, існування і функціонування державних органів і громадських організацій, соціальних спільностей, відношення до них, а також між собою окремих громадян тощо. Саме завдяки цьому він має модифікуватися у різних сферах функціонування держави і права, наприклад, у правоутворенні, право реалізації тощо [3].

Поліція у своїй діяльності керується принципом верховенства права, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави [5].

Отже, зміст цього принципу дає підстави стверджувати, що для правової держави охорона та захист прав людини і громадянина є найважливішим принципом. Національна поліція, будучи специфічним державним органом, що здійснює правоохоронну, правозастосовну, превентивну функції зобов'язана виходити у своїй службовій діяльності з пріоритету забезпечення прав людини, що вимагає від поліції високого рівня правової культури та гуманізації їхньої діяльності.

Переорієнтація зовнішньої державної політики, об'єктивний розвиток суспільних відносин, утвердження засад правової держави обумовлює розширення вимог до правової культури працівників поліції, що полягають у підвищенні компетенції її носіїв, здобуття ґрунтовніших знань про право як універсального регулятора суспільних відносин та міри свободи і справедливості.

Таким чином, рівень правової культури працівників поліції залежить від: правових знань, що характеризуються обсягом, глибиною, формалізацією тощо; переконаності у необхідності суворого дотримання і виконання норм права, готовності діяти у відповідності з цією переконаністю; ціннісних орієнтирів та правових установок. Така сукупність компонентів, що визначають рівень професійної правової культури, зумовлює переосмислення засобів, форм правового виховання працівників поліції як головного елемента в механізмі формування правової культури.

Розбудова демократичної, соціальної, правової державі, в якій права і свободи людини та їх гарантії визначають її зміст і спрямованість діяльності, передбачає визначення відповідних концептуальних напрямів правового виховання працівників поліції, зокрема: формування в об'єкта правового виховання

загальної позиції щодо цінності права, необхідності неухильного дотримання формально-визначених правил поведінки, захисту прав та свобод людини і громадянина, а також безпосереднє ознайомлення та засвоєння працівником поліції особливостей професійної діяльності, акцентування на тому, що ця діяльність потребує постійної самоосвіти, відповідального та сумлінного ставлення до своїх обов'язків, стійкої емоційної рівноваги тощо.

Усе вищезазначене дозволяє зробити висновок про те, що належне формування правової культури відіграє важливу роль в професійній підготовці працівників поліції. Рівень правової культури працівників поліції також демонструє готовність держави вести відкритий діалог з громадськістю щодо формування та реалізації державної політики в різних сферах суспільних відносин, впливає на поширення нігілістичного ставлення громадян до діяльності органів державної влади, посилення співпраці та взаємодії з населенням, територіальними громадами та громадськими об'єднаннями.

Список використаних джерел:

1. Великий енциклопедичний юридичний словник / за ред. акад. НАН України Ю.С. Шемшуненка. – К., 2003. – Т. 5 : П-С. – С. 35.

2. Власенко В.П. Правова культура працівників міліції в сучасних умовах (аксіологічний аспект): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права ; історія політичних і правових учень» / В.П. Власенко. – К., 2013. – 20 с.

3. Колодій А.М. Демократія, верховенство права та права людини у контексті європейської інтеграції України / А.М. Колодій // Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. – 2008. – № 2. – С. 33–38.

4. Конституція України [Електронний ресурс]: Закон Верховної Ради України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.

5. Про національну поліцію [Електронний ресурс]: Закон України від 02 лип. 2015 № 580-VIII. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>.